

“ Δ Ε Θ Ε Λ Ο Υ Μ Ε Ο Λ Υ Μ Π Ι Α Κ Ο Υ Σ Α Γ Ω Ν Ε Σ Θ Ε Λ Ο Υ Μ Ε Ε Π Α Ν Α Σ Τ Α Σ Η ”

Σύνθημα ενάντια στους Ολυμπιακούς Αγώνες των εξεγερμένων του Μεξικό το 1968

Λίγοι μήνες απέμειναν πριν τη διεξαγωγή του μεγάλου στοιχήματος των εξουσιαστών που ακούει στο όνομα Ολυμπιακοί Αγώνες και οι συνέπειες που αυτό θα έχει στη ζωή μας σιγά-σιγά γίνονται κάτι παραπάνω από φανερές. Ας μην ξεχνάμε άλλωστε ότι η Πάτρα είναι ολυμπιακή πόλη. Όντας άτομα που αγωνιζόμαστε ενάντια στο κράτος, το κεφάλαιο και κάθε μορφή εξουσίας, ενάντια στην καταπίεση και την εκμετάλλευση και βλέποντας ότι με αφορμή την ολυμπιάδα εντείνεται η επίθεση εναντίον της κοινωνίας, έχουμε 2004 λόγους να είμαστε ενάντια στη διεξαγωγή των Ο.Α., όχι μόνο στην Αθήνα αλλά και σε οποιοδήποτε άλλο μέρος του κόσμου.

Ένα βασικό επιχείρημα της κυριαρχίας είναι ότι οι Ο.Α. θα φέρουν οικονομική ανάπτυξη, θα ανεβάσουν το βιοτικό επίπεδο και την ποιότητα ζωής και ότι είναι τέλος πάντων προς όφελος όλων. Καλό λοιπόν είναι να δούμε ποιοι θα καρπωθούν αυτά τα χρήματα, τι είναι αυτή η περιβόητη ανάπτυξη και φυσικά ποιοι θα πληρώσουν τα σπασμένα. Αυτοί που θα βγουν κερδισμένοι δεν είναι άλλοι από τα ντόπια, ξένα και πολυεθνικά αφεντικά σε βάρος πάντα του μεγαλύτερου μέρους της κοινωνίας. Κατασκευαστικές και διαφημιστικές εταιρίες, εταιρίες security, χορηγοί, ξενοδόχοι, εφοπλιστές, βιομήχανοι, έμποροι, τράπεζες και ο κατάλογος τελειωμό δεν έχει. Ας αναφέρουμε μερικά χαρακτηριστικά παραδείγματα:

1) Ο Αγγελόπουλος, σύζυγος της προέδρου της ολυμπιακής επιτροπής και πρόεδρος της χαλυβουργικής την οποία και έκλεισε, που προωθεί το δικό του σίδερο για τα ολυμπιακά έργα.

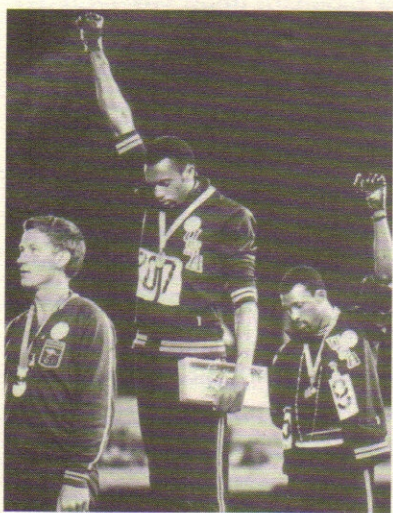
2) Η Σέρατον, το Χίλτον, και το Ιντερκοντινένταλ, οι οποίες πέρα από τα όποια οικονομικά οφέλη θα έχουν κατά τη διάρκεια των Ο.Α., μετά θα αγοράσουν σχεδόν τζάμπα την περιοχή του Φλοϊσβου για να επεκταθούν.

3) Χορηγοί όπως το συγκρότημα Λαμπράκη, η Panafon, ο ΟΤΕ, η ΦΑΓΕ και άλλες εταιρίες θα μοιραστούν πολλά εκατομμύρια ευρώ από την εκμετάλλευση του ολυμπιακού σήματος σε συνεργασία με τον Αθήνα 2004.

) Ο Ποταμιανός (μέλος της ολυμπιακής επιτροπής και από τους μεγαλύτερους ιδιοκτήτες κρουαζιερόπλοιων) που πρότεινε να φιλοξενηθεί μεγάλο μέρος των επισκεπτών στα πλοία του ή στα κοντινά νησιά και να μεταφέρονται καθημερινά - και επί πληρωμή φυσικά - στην Αθήνα. Επίσης θα δαπανηθούν τεράστια ποσά για άχρηστα (για τη μεγάλη πλειοψηφία της κοινωνίας) έργα, και των οποίων η εκμετάλλευση μετά τους Ο.Α. θα περάσει σε ιδιώτες. Όλοι οι παραπάνω (και πολλοί άλλοι που για λόγους συντομίας δεν αναφέρονται) έχουν κάθε λόγο να πανηγυρίζουν. Αυτοί που δεν έχουν κανένα απολύτως λόγο να πανηγυρίζουν είναι αυτοί που θα πληρώσουν τα σπασμένα. Είτε με την αύξηση του κόστους ζωής (αυξήσεις σε ενοίκια, διόδια, είδη πρώτης ανάγκης κτλ.), είτε πληρώνοντας ειδικό φόρο για πολλά χρόνια μετά. Χαρακτηριστικό παράδειγμα οι Ο.Α. του Μόντρεαλ το '76 και της Βαρκελώνης το '92 όπου για πολλά χρόνια μετά πλήρωναν ειδικό φόρο, καθώς και του Σίδνεϊ όπου πριν τους Ο.Α. αυξήθηκε κατακόρυφα ο αριθμός των ενοικιαστών που διώχνονταν από τα σπίτια τους εξαιτίας της αστρονομικής αύξησης των ενοικίων. Όλα τα παραπάνω φυσικά πλασάρονται ως "πρόοδος και ανάπτυξη". Αλλά καλό θα ήταν να μην ξεχνάμε ότι οι παραπάνω έννοιες -ειδικά τα τελευταία χρόνια- δεν είναι τίποτα άλλο παρά μια ακόμα προσπάθεια συγκάλυψης των εξουσιαστικών σχεδίων.

"Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι εισερχόμαστε σε μια αστυνομοκρατούμενη κοινωνία και θα πρέπει να μάθουμε να ζούμε με αυτό. Αν χρειαστεί ακόμα και τα στάδια θα φρουρούνται με στρατό."

Τα παραπάνω λόγια του Ζακ Ρογκ, προέδρου της διεθνούς ολυμπιακής επιτροπής, είναι ξεκάθαρα. Τόσο ξεκάθαρα όσο και η προσπάθεια δημιουργίας ευνοϊκού κλίματος για να επιταχυνθούν οι -ήδη δρομολογημένες εδώ και καιρό- εξελίξεις στον τομέα της καταστολής. Και όπως δήλωνε ο πρώην υπουργός δημόσιας τάξης Χρυσοχοϊδης: "Πρόκειται για το μεγαλύτερο εξοπλιστικό πρόγραμμα τα τελευταία 50 χρόνια". Έχουμε και λέμε: κάμερες σε κάθε σημείο της πόλης, απαγόρευση διαδηλώσεων και πορειών, προσαγωγές "υπόπτων", δημιουργία ειδικών σωμάτων ασφαλείας με αυξημένα δικαιώματα (Διεύθυνση Ασφαλείας Ο.Α, Ολυμπιακή συμβουλευτική ομάδα), ενίσχυση του νομικού-κατασταλτικού οπλοστασίου, αύξηση της αστυνόμευσης στις ολυμπιακές πόλεις (και όχι μόνο), "κόκκινες ζώνες", ειδική κάρτα για να μπορείς να έχεις πρόσβαση σε περιοχές κοντά στις ολυμπιακές εγκαταστάσεις (στην Πάτρα η "ζώνη ελεγχόμενης εισόδου κυκλοφορίας" θα περιλαμβάνει τις οδούς Σεφέρη, Πέλοπος, Πατρών- Κλάους, Διακονιάρη), απαγόρευση αφισκοκόλλησης και αναγραφής συνθημάτων στους δρόμους που οδηγούν στις ολυμπιακές εγκαταστάσεις (δηλ. παντού!). Θα δημιουργηθεί επίσης μια ηλεκτρονική ομπρέλα που θα ελέγχει τα πάντα, ενώ για την "ασφάλεια" των Ο.Α θα επιστρατευθεί και η αμερικανό-ισραηλινή κοινοπραξία SAIC η οποία μεταξύ άλλων παρέχει

τεχνογνωσία, εξοπλισμό και υποδομές που χρησιμοποιούνται στον πόλεμο του Ιράκ και του Αφγανιστάν. Οι υπηρεσίες ασφαλείας για συγκεκριμένα ολυμπιακά καθήκοντα στην Αθήνα και τις 4 ολυμπιακές πόλεις αριθμούν 41.000 άτομα, ενώ ο συνολικός αριθ-

μός ατόμων που θα δουλεύουν στα σώματα ασφαλείας σε όλη τη χώρα θα ανέρχεται στις 70.000. Εκτός των σωμάτων ασφαλείας σε επιφυλακή θα βρίσκεται και ο στρατός. Η δημοκρατία πετάει το προσωπίό της και δείχνει τι πραγματικά είναι καταργώντας και τα όποια στοιχειώδη δικαιώματα υπήρχαν (αυτό φυσικά δε σημαίνει ότι φετιχοποιούμε και τρέφουμε ψευδαισθήσεις για τις όποιες "αστικές ελευθερίες" και τα όποια "δημοκρατικά δικαιώματα"). Το δόγμα της μηδενικής ανοχής εδραιώνεται σιγά-σιγά και με αφορμή τους Ο.Α. η κυρίαρχη τάξη προχωράει στην εκκαθάριση του ε-

σωτερικού εχθρού, δηλαδή οποιουδήποτε στρέφεται ενάντια σε αυτή. Ας μην ξεχνάμε ότι το 1968 στο Μεξικό, με πρόσχημα την ομαλή διεξαγωγή των Ο.Α., το κράτος κατάφερε να συντρίψει ένα από τα πιο μαζικά και μαχητικά κοινωνικά κινήματα δολοφονώντας πάνω από 400 διαδηλωτές και συλλαμβάνοντας πάνω από 2000 άτομα. Επίσης στην ολυμπιάδα του Σίδνεϋ το 2000 η αστυνομία και ο στρατός είχαν το δικαίωμα ακόμα και να πυροβολήσουν όποιον θεωρούσαν ύποπτο.

Μια άλλη συνέπεια της διεξαγωγής των Ο.Α. είναι η περαιτέρω καταστροφή του περιβάλλοντος, καθώς ως γνωστόν το κράτος και το κεφάλαιο μπροστά στο κέρδος δε λογαριάζουν τίποτα. Μόνο που τώρα με αφορμή την ολυμπιάδα τούς λύνονται όλο και περισσότερα τα χέρια. Ο μέχρι πρότινος υπουργός Ε. Βενιζέλος επαναλαμβάνοντας την επισήμανση του προέδρου της Δ.Ο.Ε. Ζακ Ρογκ ότι δεν υπάρχει πλέον χρόνος για καθυστερήσεις των έργων δήλωσε πως "...αυτή η επισήμανση είναι ιδιαίτερα χρήσιμη για μας και ελπίζω να ληφθεί υπόψη από την Ελληνική Δικαιοσύνη που δραματίζει πολύ κρίσιμο ρόλο στην ολυμπιακή προετοιμασία...", απαντώντας έτσι στις κατά καιρούς προσφυγές κατοίκων, που εναντιώνονται στα ολυμπιακά έργα, στο Συμβούλιο Επικρατείας. Ο αποχαρακτηρισμός δασικών εκτάσεων καθώς και εκτάσεων γεωργικής γης υψηλής παραγωγικότητας με σκοπό να οικοδομηθούν είναι πλέον γεγονός. Χαρακτηριστικό παράδειγμα το ολυμπιακό χωριό, το οποίο χτίζεται σε μια έκταση 1240 στρεμμάτων στους πρόποδες της Πάρνηθας και το κλειστό γυμναστήριο αντισφαίρισης και ρυθμικής γυμναστικής στο Γαλάτσι (άλοςος Βεΐκου) που χτίζεται πάνω σε αναδασωτέα έκταση. Το κωπηλατοδρόμιο στο Σχοινιά καταστρέφει έναν από τους τελευταίους διασωθέντες υδροβιότοπους της Ευρώπης. Το Υ.ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ. προσπαθεί να αποχαρακτηρίσει τον Κηφισό από ποτάμι (ο οποίος ας σημειώσουμε ότι στο μεγαλύτερο μήκος του έχει μετατραπεί σε αυτοκινητόδρομο). Επίσης στο δασικό χώρο του Υμηττού δημιουργούνται κέντρα υπερυψηλής τάσης (ΚΥΤ) τα οποία βρίσκονται κοντά σε κατοικημένες περιοχές και εκτός των άλλων εκπέμπουν καρκινογόνες ακτινοβολίες προκαλώντας ανεπανόρθωτες βλάβες στην υγεία των κατοίκων των γύρω περιοχών. Ο βιασμός της φύσης έρχεται να ολοκληρωθεί με την κατασκευή νέων οδικών αξόνων ταχείας κυκλοφορίας με πολλές λωρίδες προκειμένου να είναι πιο εύκολη και γρήγορη η μεταφορά στις ολυμπιακές εγκαταστάσεις (βλ. Αττική οδό, περιφερειακή Υμηττού).

Οι Ο.Α. αποτελούν επίσης μια καλή αφορμή για την εμπορευματοποίηση των όποιων "ελεύθε-

ρων" χώρων έχουν απομείνει. Χαρακτηριστικό παράδειγμα το πεδίο του Άρεως και ο λόφος του Φιλοπάππου, ο οποίος περιφράσσεται με σκοπό να επιβληθεί αργότερα εισιτήριο 12 ευρώ προκειμένου να τον επισκεφθείς. Εκατοντάδες φοιτητές διώχνονται από τις εστίες προκειμένου να στεγαστούν δημοσιογράφοι, γίνονται απόπειρες να εκκενωθούν καταλήψεις σπιτιών (όπως συνέβη πριν από ενάμιση χρόνο με την κατάληψη της οδού Λ. Καραγιάννη) και όπως όλα δείχνουν το κράτος και το κεφάλαιο δεν είναι διατεθειμένα να αφήσουν ούτε ένα τετραγωνικό εκατοστό γης ανεκμετάλλευτο. Επικαλούμενοι την "ανάπλαση" της πόλης δεν εννοούν τίποτα άλλο από την κατάργηση και καταστροφή των δημόσιων χώρων ως χώρων συνεύρεσης, επικοινωνίας και αντίστασης. Οι εναπομείναντες δημόσιοι χώροι παραδίδονται στο εμπόρευμα. Κάθε αποκλίνουσα συμπεριφορά (πορεία, αφίσσα, σύνθημα σε τοίχο, κλείσιμο δρόμου, ακόμα και το να περφέρεσαι άσκοπα) που διαταράσσει την ομαλή λειτουργία της παραγωγής και της κατανάλωσης θα αντιμετωπίζεται από τους μπάτσους (δημόσιους και ιδιωτικούς). Έτσι κι αλλιώς όσο περνάει ο καιρός θα εντείνονται οι επιχειρήσεις-σκούπα σε άστεγους, τοξικομανείς, μικροπωλητές, μετανάστες και οποιουδήποτε χαλάει τη βιτρίνα.

Τα αφεντικά δε θα μπορούσαν να μην εκμεταλλευτούν την ευκαιρία που τους δίνεται ενόψει της ολυμπιάδας για το ακόμα μεγαλύτερο ξεζούμισμα των εργατών με την περαιτέρω εντατικοποίηση των ρυθμών εργασίας, ελαστικές εργασιακές σχέσεις και εξαντλητικά ωράρια (χαρακτηριστικά, πριν και κατά τη διάρκεια των Ο.Α. τα καταστήματα θα λειτουργούν Δευτέρα - Παρασκευή 9 π.μ.-9 μ.μ. & Σάββατο 9πμ -6μμ). Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι και οι συνθήκες εργασίας στα ολυμπιακά κότερα. 12ωρα, 14ωρα, υποχρεωτικές και πολλές φορές απλήρωτες υπερωρίες, μηδαμινά μέτρα ασφάλειας, κλεμμένα ένεση. Αυτό είναι το νέο καθεστώς εργασιακών σχέσεων και σ' όποιον αρέσει. Το καθεστώς αυτό φυσικά δεν είναι και τόσο νέο καθώς όλα αυτά ισχύουν ήδη σε πολλές δουλειές εδώ και αρκετά χρόνια. Για όποιον τολμήσει να αντισταθεί υπάρχει και ο νόμος για απαγόρευση και άμεση καταστολή απεργιών και διαδηλώσεων (όπως αναφέραμε και παραπάνω). Είναι χαρακτηριστικό ότι τα τελευταία χρόνια όλες σχεδόν οι απεργίες κρίνονται παράνομες και καταχρηστικές.. Ας σημειώσουμε ακόμα ότι η ολυμπιάδα είναι ήδη βαμμένη στο αίμα. Από έρευνες που έχουν γίνει κάθε 50 μέρες εργασίας στα εργοτάξια των Ο.Α. γίνονται 55 "ατυχήματα" εκ των οποίων τα 4 είναι θανατηφόρα κι αυτό επειδή τα έργα πρέπει να παραδοθούν στην ώρα τους. Και φυσικά οι συνδικαλιστι-

κές γραφειοκρατίες συναινούν -όπως πάντα άλλωστε- στις απαιτήσεις του κράτους και του κεφαλαίου για εργασιακή ειρήνη ενόψει του "εθνικού στόχου" (άντε να κηρύξουν καμιά 4ωρη στάση εργασίας(!!!) κάθε φορά που δολοφονείται κάποιος εργάτης, έτσι για να μη χαλάσει το αγωνιστικό προσωπείο).

Άλλο ένα σημαντικό θέμα είναι αυτό του εθελοντισμού. Στόχος της οργανωτικής επιτροπής είναι να μαζευτούν 60.000 εθελοντές οι οποίοι θα δουλέψουν τζάμπα για την καλύτερη και πιο ομαλή διεξαγωγή των Ο.Α. Το κέρδος των αφεντικών είναι διπλό: αφενός μειώνεται κατά πολύ το κόστος των Ο.Α. με την παροχή δωρεάν εργασίας (συχνό φαινόμενο πλέον στην αγορά εργασίας με το πρόσημα της "απόκτησης εμπειρίας") και αφετέρου με αυτόν τον τρόπο προσπαθούν να πετύχουν την όσο το δυνατό μεγαλύτερη συστράτευση της κοινωνίας μαζί τους. Καλλιεργώντας επιμελώς το ιδεολόγημα της εθνικής ομοψυχίας και ενότητας παρουσιάζουν τα συμφέροντά τους σαν συμφέροντα ολόκληρης της κοινωνίας προσπαθώντας να αμβλύνουν τον ταξικό κοινωνικό ανταγωνισμό. Συνεπώς όποιος αντιστέκεται στα σχέδιά τους παρουσιάζεται ως εχθρός όλης της κοινωνίας κι έτσι γίνεται πιο εύκολη η εκκαθάρισή του. Στην προσπάθεια απόκτησης της πολυπόθητης για τα αφεντικά κοινωνικής συναίνεσης έχουν αρχίσει μαθήματα για τη διδασκαλία των ολυμπιακών ιδεωδών στα σχολεία με σκοπό να μυήσουν τους μαθητές στο πνεύμα του εθελοντισμού και της ολυμπιάδας.

Η θεαματική πτυχή των Ο.Α. είναι εξίσου χρήσιμη για το κράτος και τα αφεντικά καθώς αποπροσανατολίζουν τον κόσμο από τα πραγματικά προβλήματα και αυτός καταλήγει να πανηγυρίζει (είτε στα γήπεδα είτε πίσω απ' την τηλεόραση) για νίκες που δεν είναι καν δικές του και να ταυτίζεται με τον κάθε χρυσό ολυμπιονίκη βρίσκοντας έτσι ένα αντιστάθμισμα στη γενικευμένη μιζέρια της καθημερινότητάς του.

Ιδιαίτερα σημαντική ήταν πάντα και η πολιτική χρήση της ολυμπιάδας από το κράτος. Π.χ. Το 1936 όταν η ολυμπιάδα έγινε στο Βερολίνο, ο Χίτλερ τη χρησιμοποίησε προκειμένου να προπαγανδίζει ευρύτερα τις θέσεις των ναζιστών σχετικά με την ανωτερότητα της λευκής φυλής. Ας δούμε τώρα την πολιτική χρήση των Ο.Α. στην ελληνική περίπτωση. Ενώ μια δεκαετία πριν, όταν βρισκόταν στην πρώτη γραμμή το μακεδονικό κι επικρατούσε ένα εθνικιστικό κλίμα, οι επιτυχίες των ελλήνων αθλητών αποδίδονταν στην "ανωτερότητα της ελληνικής φυλής", τα τελευταία χρόνια που κυρίαρχη ιδεολογία είναι αυτή του εκσυγχρονισμού (δηλ. της οικονομικής ανάπτυξης και της αύξησης της παρα-

γωγικότητας) το αθλητικό πνεύμα εναρμονίζεται με αυτή. Τα λόγια του Σημίτη προς τον ολυμπιονίκη Πύρρο Δήμα μετά την ολυμπιάδα του Σίδνεϋ είναι χαρακτηριστικά: "...η επιτυχία σου αποδεικνύει ότι η Ελλάδα της σοβαρής προσπάθειας, της σκληρής δουλειάς, των θυσιών μπορεί να κερδίσει πρώτες στον παγκόσμιο ανταγωνισμό...", καλώντας έτσι όλη την κοινωνία να στρατευτεί με το σύγχρονο ιδεολόγημα του εκσυγχρονισμού κάνοντας όλες τις απαραίτητες θυσίες.

Επειδή υπάρχουν πολλοί οι οποίοι υποστηρίζουν ότι ο θεσμός έχει εκφυλιστεί και επικαλούνται το ολυμπιακό πνεύμα της αρχαίας Ελλάδαςας δούμε λίγα πράγματα για την ολυμπιάδα της αρχαιότητας. Έχουμε και λέμε: στην ολυμπιάδα της αρχαιότητας συμμετείχαν μόνο οι πλούσιοι (αφού μόνο αυτοί είχαν τη δυνατότητα και τα χρήματα να το κάνουν, ενώ οι φτωχοί δε μπορούσαν να αντεπεξέλθουν στα έξοδα), αποκλείονταν οι γυναίκες και οι δούλοι, οι ολυμπιονίκες απολάμβαναν τεράστιες χρηματικές αμοιβές (χαρακτηριστικά ο Σόλων είχε καθορίσει την αμοιβή των ολυμπιονικών σε 500 δρχ., που τότε ισοδυναμούσε σε αγορά 500 προβάτων), η ευγενής άμιλλα δεν ήταν τίποτα άλλο από το σακάτεμα μέχρι και τη θανάτωση του αντιπάλου (π.χ. παγκράτιο), στις αρματοδρομίες δε συμμετείχαν οι αριστοκράτες αλλά οι ηνίοχοι δούλοι τους (τη δόξα και τα χρήματα όμως τα καρπώνονταν οι ίδιοι οι αριστοκράτες), πολλές ελληνικές πόλεις αγόραζαν ξένους αθλητές και τους εμφάνιζαν ως δικούς τους (τι μας θυμίζει άραγε αυτό; Δήμας, Καχιασβίλι...), τις ντόπες τότε τις έλεγαν μαγικά φίλτρα ενώ καθόλου σπάνιο φαινόμενο δεν ήταν ο χρηματισμός του αντιπάλου και των κριτών. Όπως βλέπουμε δηλαδή δεν υπάρχει καμία μεγάλη διαφορά με τους σημερινούς Ο.Α.

Όσο για αυτούς που επικαλούνται το ιδεώδες της ολυμπιακής εκεχειρίας (πέραν του ότι δεν τηρείται σχεδόν ποτέ) προφανώς δεν έχουν σκεφτεί ότι όπου κυριαρχεί το κράτος και το κεφάλαιο η ειρήνη δεν είναι τίποτα άλλο από προετοιμασία για πόλεμο. Τους μύθους περί αγνού αθλητικού πνεύματος έρχονται να διαψεύσουν οι αιφνίδιοι(;) θάνατοι πολλών αθλητών που έπαιρναν χημικές ουσίες για να αυξήσουν τις επιδόσεις τους καθώς και οι επίσημες πια δηλώσεις γνωστών αθλητογράφων που υποστηρίζουν ότι "...όλοι έπαιρναν πάντοτε απαγορευμένες ουσίες και αυτό ήταν πάντοτε γνωστό". Ας σημειώσουμε εδώ ότι ο Τσέκος, προπονητής του Κεντέρη, ήρθε στην Ελλάδα σαν αντιπρόσωπος φαρμάκων και συμπληρωμάτων διατροφής.

Φυσικά στρεφόμαστε ενάντια και στο ίδιο το σύγχρονο επαγγελματικό αθλητικό "ιδεώδες"

που παρουσιάζει ως πρότυπα και ολοκληρωμένους ανθρώπους τους κατεξοχήν ακρωτηριασμένους και μηχανοποιημένους ανθρώπους, τους αθλητές, οι οποίοι δεν ελέγχουν καν το σώμα τους και τη σκέψη τους αλλά τα θυσιάζουν αμφοτέρωτα μπροστά στην όλο και μεγαλύτερη απόδοση, καθώς θεωρείται περιττό κάθε τι που δεν έχει σχέση με το άθλημά τους. Όλα τα παραπάνω εναρμονίζονται με τις καπιταλιστικές αξίες, της αύξησης της παραγωγικότητας και της μετατροπής του ανθρώπου σε αντικείμενο. Ένα ιδεώδες το οποίο στηρίζεται στις αξίες του ανταγωνισμού και του πρωταθλητισμού και είναι συνυφασμένο με την ιδεολογία του ρεκόρ που στόχος της μεταξύ άλλων είναι να αποδείξει την υπέρβαση των βιολογικών και φυσικών περιορισμών του ανθρώπου και τη δυνατότητα του για αυξανόμενη κυριαρχία επί της φύσης.

Οι ολυμπιακοί μπορεί να διαρκούν μόνο δυο εβδομάδες αλλά οι συνέπειές τους θα είναι χρόνιες και οι επιπτώσεις τους θα μείνουν ανεξίτηλες πάνω μας καθώς όλα τα παραπάνω (οικονομικές επιβαρύνσεις, αστυνομοκρατίας, χειροτέρευση εργασιακών σχέσεων, εμπορευματοποίηση δημοσίων χώρων κτλ.) είναι κάτι περισσότερο από πιθανό ότι θα μείνουν. Όσον αφορά τα μέτρα έλεγχου και καταστολής, τόσο ο υπουργός δημόσιας τάξης όσο και οι προπαγανδιστικές αφίσες της ΕΛ.ΑΣ. δεν παραλείπουν να το τονίζουν διαρκώς. Γίνεται λοιπόν αντιληπτό ότι οι Ο.Α. και επιπτώσεις τους μας αφορούν όλους αφού στρέφονται εναντίον του μεγαλύτερου μέρους της κοινωνίας. Όποτε τόσο η ενεργητική συστράτευση (εθελοντισμός) όσο και η παθητική αποδοχή (είτε πανηγυρίζοντας, είτε αδιαφορώντας) αγγίζει τα όρια του μαζοχισμού. Η μόνη απάντηση στα σχέδια των αφεντικών είναι η όξυνση του καθημερινού ταξικού - κοινωνικού πολέμου.

Ας μη γίνουμε συνένοχοι στα εγκλήματά τους.

**ΑΓΩΝΕΣ ΤΑΞΙΚΟΙ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ
ΚΑΙ ΟΧΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ**

ΟΥΤΕ ΘΕΑΤΕΣ ΟΥΤΕ ΕΘΕΛΟΝΤΕΣ

**ΟΧΙ ΑΛΛΟ ΑΙΜΑ ΕΡΓΑΤΩΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ**

**ΑΣ ΠΕΘΑΝΟΥΝ ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ
ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΠΟΥ ΓΕΝΝΗΘΗΚΑΝ**